

שמעון הכסטר

רחוב גרץ 7

ירושלים 93111

טלפון: 053-5318186

ת.ז. 000388587

לכב'

עו"ד טלי כהן, סגנית מנהל אגף

נציבות תלונות הציבור

ירושלים, י' אב תשע"ז

2 אוגוסט 2017

הנדון: תלונה נגד נציבות שירות המדינה – תיק מס 1035396

סימוכין: 1. מכתב עו"ד טלי כהן אליך מיום 29.5.17 (שהעברת לעיוני)

2. מכתבי אל עו"ד טלי כהן מ-15.3.17

1. בגלל מגבלת הזמן שוחחנו בפגישתנו במשרדך בעיקר על סעיפים 1-2 בסימוכין 1. אני מבקש להשלים את התייחסותי גם ליתר סעיפי אותו מכתב, אך ראשית אחזור על עיקרי הנקודות עליהן שוחחנו.

נראה שנציבות השרות פותחת את מכתבה ביצירת רקע המשחיר את פניי והצגתי כ"נודניק", ש"כבר מספר שנים" מטריד כביכול "גורמים שונים בנציבות" "למרות שפניותיו קבלו מענה".

אני מפנה אותך למה שכתבתי ב"טופס התלונה", תחת הכותרת "פרטים" (בסעיף 3) וכן התייחסותי לשאלה בטופס "מה עשית כדי לפתור את הבעיה"? שם תארתי (בקצרה) איך הנציבות עצמה גילגלה את פנייתי ל"גורמים שונים" והעבירה את הטיפול מגורם לגורם, תוך שהיא המעכבת מתן תשובות והיא המתחמקת כל הזמן ממתן הסברים ונימוקים להנחיותיה כנדרש, וזאת, בניגוד להוראות התקשי"ר (במיוחד 61.32 ו-61.362, 61.364, 61.364), בניגוד להוראות החוק לתיקון סדרי המינהל (החלטות והנמקות), תשי"ט-1958, ובניגוד להנחיות היועץ המשפטי לממשלה 3.1004 בו מודגש "כי גם אילולא קיומו של חוק ההנמקות היו חובת ההגינות ותקינות המינהל מחייבות הנמקות של החלטות, בחינת פשיטא".

כמתואר בתלונה ובמכתבים שצורפו, אני פניתי -ע"פ הנחיית מינהל הגימלאות- אך ורק לגורם אחד בנציבות: מר אהרונוב, סגן נציב שירות המדינה, שחתם על ההנחיות לחישוב הלא נכון של גימלתי. הגורם היחיד הנוסף אליו פניתי בייאומי היה נציב השרות, ממנו בקשתי -כממונה על המערכת- שיוורה לכפופים אליו לתת לי תשובות ענייניות.

הדבר עולה בברור בין שורות המסמך שבסימוכין כמודגם בציטוטים הבאים:

בפיסקה 2.1 נאמר כי "ביום 8.1.13 פנה מר הכסטר למר אהרונוב" (שלא ענה לי) מחד, ובהמשך: "ב-13.2.13 נשלח תשובה ממר לוי... כי אופן חישוב הגימלה נמצא בבדיקה".

"ב-20.3.13 פנה שוב מר הכסטר למר אהרונוב" (כי מר לוי לא נתן תשובות ענייניות, ר' מכתבי) ובהמשך: "מר לוי השיב לו במכתב מיום 21.7.14" (רק אחרי כשנה וחצי!!! שבהם פניתי פעם אחר פעם בבקשה לקבל תשובות). מקריאת מכתב תשובה קצר זה של מר לוי מול טיעוניי בפנייתי (לאהרונוב), ברור שאין כל התייחסות לטיעוניי ואף לא לתוצאות "הבדיקה" המובטחת ע"י מר לוי עצמו.

כלאמר: גם הצגתי כמי ש"פונה לגורמים שונים" וגם הטענה "שהפניות נענו" אינן אמת, וזאת מעבר להתנהלות השערורייתית של התעלמות במשך חודשים ושנים מפניותיי.

בפיסקה 2.2 : ההטעיה נמשכת :

"ביום 26.8.14 פנה מר הכסטר **לנציב השרות**" מחד, (בלא לציין שמדובר רק במכתב מלווה להעתק **מפנייתי אל אהרונב** מאותו יום (מצ"ב) שבו שוב התחננתי שהנציב כממונה, ידאג שאקבל תשובה לטיעוניי (מאהרונב, המתעלם ממני), ובהמשך : "(הנציב) **העביר את בדיקת הנושא ללשכה המשפטית**" (בלא לידע אותי כנדרש בחוק) ורק "ביום 12.3.15... **נשלח למר הכסטר מכתב תשובה מהלשכה המשפטית**".

**כלאמר: הנציבות עצמה –ולא אני- גילגלה אותי מגורם לגורם וגם התעכבה 7 חודשים!!
לנסח תשובה בניגוד להוראות התקשי"ר והחוק.**

בפועל תשובת הלשכה המשפטית הגיעה אלי רק לאחר כשנתיים(!) (ב-23.1.2017) כמתואר במכתבי אל מר צ. לוי מ-27.1.17 (מצ"ב), ואז התברר לי שגם בתשובה מאוחרת זו אין התיחסות עניינית למירב טיעוניי (ר' פרטים בסימוכין 2).

בפיסקה 2.3 יצירת הרושם המטעה, נמשכת :

הפיסקה מזכירה פגישה מ-1.11.16, בלא להבהיר שהיא נערכה ביוזמת הנש"מ, לאחר שבשיחה טלפונית בתחילת אוגוסט 2016 עם מר צ. לוי (ראשונה! אחרי 3.5 שנים!) של תחנונים, השמעת יעיקרי טיעוניי ומשלא ידע מה לענות החליט לחזור ולבדוק את הנושא.

במהלך הפגישה, לא היתה לנציבות ולו תשובה עניינית אחת לטיעוניי, כפי שעולה מהפרוטוקול שהנציבות צרפה –וגם בסימוכין 1 לא נטען שבישיבה ניתנו תשובות כלשהן – למרות שהנציבות היתה מוכנה היטב לפגישה ומודעת היטב לכל טיעוניי שהוצגו שוב ושוב במשך כמעט 4 שנים.

יתירה מזו: התנהלות נש"מ מקבלת ביטוי בתרשומת שלי מהדיון, שכמובן לא נכללה בפרוטוקול שהוצג לכם :

"צ. לוי : אתה מתלונן? אני אחזיר אותך לטיפולו של אהרונב!

הכסטר: זו שיטה אצלכם כשאין לכם תשובות? אהרונב מעביר אותי אליך, כי אין לו תשובות. אתה מושך אותי שנים. ועכשיו אתה מאיים להחזיר אותי לאהרונב. לי זה לא משנה, העיקר שתתייחסו ותתקנו סוף סוף את העוול!"

יודגש עוד, בהקשר לטענה הנ"ל שהלשכה המשפטית שלחה לי כביכול מכתב ב-15.3.15: מכתב זה ו/או ה"נימוקים" כביכול הכלולים בו, לא הוזכרו אפילו ברמז במהלך הפגישה וממילא גם אני לא התייחסתי כלל לטיעונים המופיעים בו. ההפך הוא הנכון: כפי שגם עולה מהפרוטוקול, הרושם שנוצר היה שאיש הנציבות מר צ. לוי, השתכנע במהלך הפגישה בצדקת טיעוניי והוא הבטיח לסיים את הפרשה עד סוף נובמבר 2016.

משחלף הזמן המובטח לתשובה פניתי שוב ושוב, בטלפון ובמיילים, לקבל תשובה סופית. בשיחות טלפון (עם המזכירות) ובאימייל (ממר צ. לוי) ניתן לי להבין שתשובה חיובית בדרך (ר' לדוגמא את נספח 13 לסימוכין 2) אך רק לאחר כמעט 3 חודשי המתנה מורטת עצבים, קבלתי את התשובה השלילית (מ-18.1.17) בחתימת מר לוי. בניגוד למשתמע מפיסקה 2.3 בסימוכין 1, גם מכתב זה לא מתייחס עניינית למרבית טיעוניי, שכלל הפעם "נימוקים" חדשים, חסרי שחר שבשנים הארוכות שאני ממתיין להתייחסות, לא הוזכרו מעולם, כמפורט באריכות בסימוכין 2 (ר' למשל: סעיף 7.5 במכתב).

אני מניח שבשלב זה ברור לגמרי שאין אמת בטענת הנציבות (בחתימת היועץ המשפטי עצמו!) שאני פניתי לגורמים שונים ו/או שקבלתי תשובות לכל טיעוניי. העובדה שבפיסקה 2.5 בסימוכין 1, הנציבות כותבת ש"עדיין בוחנים את הבקשה", –וזאת לאחר יותר מ-4 שנים ואין ספור תשובות ש"הנושא בבדיקה" (ר' סעיף 3.1 בסימוכין 2) רק מחזקת את טענותיי.

אני מפנה אותך בהקשר זה לסיומת של תגובתי שנכתבה כבר ב-20.3.13 (צורף לסימוכין 1) כשסיפרו לי לראשונה על "בדיקה מעמיקה" שנערכת, ובו כתבתי: "מתי יסתיימו "בדיקותיכם" המעמיקות? בעוד שנה? בעוד 10 שנים? לאחר פטירתי?"

אני היום כבר 5 שנים בגימלאות, בן 72, ורוב זמני עיסוקי והאנרגיה הנפשית בשנים יקרות אלו, מבוזבזים במאבקי לקבל את המגיע לי, ועדיין ה"בדיקות" כביכול, מתמשכות. אם זה לא עוול מרושע, אינני יודע מהו עוול.

אני מקוה שמעבר לטיפולכם בדרישתי לקבל את הפנסיה לה אני זכאי, תתייחסו גם להתנהלות השערורייתית והבלתי חוקית בעליל של הנציבות בנושא (לרבות אי מתן נימוק (כמוגדר בסעיף 6.2 לחוק) ושתמליצו ליועץ המשפטי לממשלה לפתוח בחקירה על עבירות שבוצעו, והעמדה לדין (לפחות משמעותי, ע"פ סעיף 6 לחוק, והוראות התקשי"ר הרלוונטיות) של כל אחד מהעובדים הכה הבכירים בנש"מ האחראים להתנהלות אכזרית ובלתי חוקית זו.

2. לעצם הענין:

2.1. בפסקה 3 לסימוכין 1 מתומצתים כביכול טיעוניי לפנסיה לתקופת עבודתי בכתב מינוי לפי דרגה 46+ במקום 44+ כמבוססת על כך שניכר ממני דמי ניהול פנסיה לפי דרגה 46. הצגה זו של טיעוניי איננה אלא אחיזת עיניים. טענתי הבסיסית, שאינה מוזכרת כלל בסימוכין 1, היא פשוטה: ע"פ האמור בחוזה שבידי (סעיף 12) וההבנות הנילוות, מגיעה לי פנסיה של 2% מהמשכורת (המעודכנת) לפי החוזה, על כל אחת משנות השרות בתקופת החוזה, ללא שיקלול או חישוב ממוצע כלשהו (ר' סעיף 1 בסימוכין 2), ויתרת הפנסיה, בגין תקופת כתב המינוי, לפי דרגה 46+ בשיא הותק (סעיף 6, שם).

העובדה שניכר ממני דמי ניהול לפנסיה לפי נוסחה זו, איננה "תמצית" טיעוניי, אלא רק הוכחה (אחת מהרבה) המאוששת את צדקת טענתי הבסיסית.

התעלמות נש"מ מטענתי הבסיסית היא שיטתית ואינה מקרית. כך נמנעת הנציבות מהצורך לנמק את הסתירה בין הגימלה שאושרה לבין החוזה הכתוב. במקום זאת הם חוזרים בפסקאות 4.1 ו-4.2 להתפלפל, ולייצר את הרושם כאילו אני מנסה לקבל דרגה 46 ע"פ תנאי נספח לחוזה שעליו לא חתמתי ומעולם לא הסתמכתי עליו בדרישתי.

אינני זוכר כבר כמה פעמים חזרתי וכתבתי שאין כל קשר בין דרישתי – המבוססת על האמור בחוזה שלי – לבין הנספח לחוזה (ר' סעיפים 4.1.1 ו-4.1.2 וכל 4.2, וכן 7.3 ו-7.4 בסימוכין 2). הפסקאות 4.1 ו-4.2 בסימוכין 1 וכל ההתעסקות עם הנספח לחוזה, מיותרות לחלוטין ואינן אלא מלל המאפשר את המשך ההתעלמות מטיעוניי, תוך הצגת מצג שוא כאילו ניתנו לי נימוקים כנדרש בחק.

2.2. גם פסקה 4.3 בסימוכין היא הטעיה מכוונת. החוזה שלי הוא חוזה ברמה א' (משכורת של 90% ממשכורת מנכ"ל) ששולמה לי בזכות העובדה שכשחתמתי על ההסכם הייתי בדרגה 12, שהיתה בזמנו דרגה אחת מתחת לדרגת השיא בסולם דרגות המח"ר (45 כיום).

עובדה זו קיבלה ביטוי מפורש בחוברת הנהלים להעסקה בחוזה בכירים, כמפורט ומוסבר בסעיף 6.1.2 עד 6.1.3 בסימוכין 2, בליווי צילומים רלוונטיים מהחוברת ששלחתי (נספח 16 לאותו מכתב). אילו דרגתי לפנסיה היתה רק 44 כפי שהנציבות אישרה, הייתי מקבל, ע"פ אותו נוהל, משכורת של 85% בלבד ממשכורת מנכ"ל.

יודגש: בניגוד לאמור בפסקה 4.3 בסימוכין 1, חוברת הנהלים ששיקפה את תנאי החוזה שלי, הוכנה כבר בשנת 1994 (!!!) (ולא ב-2004) כמתואר במכתב המצ"ב של ס. נציב שרות המדינה וראש מינהל הסגל הבכיר בזמנו, מר ש. זיסקינד.

מכאן שאין אמת בטענת הנציבות בפסקה 4.3 בסימוכין 1 כאילו "קביעת הדרגה לגימלאות (+46) ע"פ (חוברת) נוהל זה מתייחס רק למי שחתם על חוזה..." לאחר 2004 "...או שחתמו על הנספח לחוזה...". טענה מופרכת זו של נש"מ כאשר בפניהם מונחים צילומי חוברת הנהלים מהמחצית הראשונה של שנות ה-90, הרבה לפני שמישהו אפילו העלה בדעתו להמציא את ה"נספח" לחוזה, היא טענה לא נכונה (בלשון עדינה). הקישור החוזר בפסקה זו שלא חתמתי על הנספח, שלא היה קיים בזמנו, ולא שייך כלל לענין, מיועד רק לבלבל את הקורא התמים ולייצר רושם שנש"מ נתנה "נימוק" ה"מצדיק" את המהלך הפוגע של הנציבות ולהתחמק מהצורך להתמודד עם הטיעונים הבסיסיים שלי ע"פ החוזה החתום.

2.3. פיסקא 4.5 ממשיכה את זריית החול בעיניים. כבר התייחסתי בפרוט לטיעון ההזוי שהיתה "טעות" (של כל המערכת!) בניכוי דמי הניהול לפי דרגה 46+ במשך שנים ארוכות. גם הטענה שכאילו קבלתי כל השנים הארוכות תשלומי שכר (מענק יובל) "שלא אושר ע"י הגורמים הרלוונטיים" שאינם מקנים לי זכויות, מופרכת עד כדי אבסורד (אפילו אם היתה טעות). (ר' פיסקות 3.2.4, 3.2.3 וסעיף 7.1 בסימוכין 2).

אשר ל"תחשיבים" של גבי יפה רונן, שצורפו לסימוכין 1: ראשית: היכן היו התחשיבים הללו עד היום? מדוע הנציבות חזרה על המנטרה שהחשב הכללי יחזיר לי את "גביית היתר" של דמי הניהול (ר' מכתבי מר לוי מ-13.2.13, מ-4.5.2016 ומ-17.7.2017)? האם זו עוד פעם "טעות" חדשה ולא מחייבת? אין גבול לחוסר האחריות של הנציבות?

ולתחשיב עצמו: לא הצלחתי להבין איך "התחשיב", ע"ג תלוש שכר מ-2004 (!) מוכיח שקבלתי מענק יובל גבוה מהמגיע לי? הרי התחשיב רק מחזק את טענתי: מתברר שכבר בשנת 2004 קבלתי, באישור כל ה"גורמים הרלוונטיים" מענק יובל בדרגה 45+, (ולא 44 כפי שלטענת הנש"מ היו צריכים לשלם לי), בדיוק כפי שקיבלו עשרות ומאות בעלי חוזה בכירים אחרים במעמדי.

יובהר: מרכיב מענק היובל לתקופת כתב המינוי משולם ע"פ הנוהל לפי דרוג ודרגת העובד לה היה זכאי לפני תחילת עבודתו בחוזה. במקרה שלי מדובר בדרגה אחת מתחת לדרגת השיא של דירוג המח"ר, דהיינו דרגה 45 וכך היה ב-2004 כפי שמצויין ב"תחשיב" (להבדיל מדרגת הפרישה שעי"פ החוזה, אמורה להיות העליונה בדרוג, מה עוד שבשנת 2005 קבע המשנה לנציב שרות המדינה שאני זכאי לדרגה נוספת (46) לצורך גימלאות (ר' 6.1.5 בסימוכין 1. נא לשים לב שבפיסקא זו נפלה טעות סופר: תאריך מכתב המשנה לנציב צ"ל 24.1.2005).

2.4. פיסקה 4.6 וההצגה הכוללנית והמטעה של פיסקה 85.125 בתקשי"ר, שכאילו שוללת את זכותי ע"פ החוזה לדרגת פרישה, מקוממת ביותר במיוחד כאשר היא חתומה ע"י היועץ המשפטי של הנש"מ, לנוכח התעלמותו מההסברים, השאלות והטיעונים בפיסקה 7.5 לסימוכין 2.

2.5. חשוב לי להתייחס גם לענין התקדימים והאפליה עליה הלנתי בסימוכין 2: הנציבות עצמה אישרה גימלא לפי דרגה 46+ למר פרנקנבורג (שלו חוזה זהה לשלי) כפי שהוכחתי (ר' נספח 15 בסימוכין 2). מתלושי הגימלא שלו עולה בברור שהוא אכן קיבל גימלא לפי 46+ בשיא הותק. בכל ההתכתבויות אתי הנציבות מעולם לא הכחישה את טענתי אך נאמר לי שאם אמשיך בטענתי זו יורידו גם לו את הדרגה ל-44. מהאמור בפיסקה 4.4 בסימוכין 1 מתברר שכך נעשה. אני מכה על חטא שבגללי נגרם לו עוול זה.

נמנעתי מלהעלות זאת בעבר, אך בידי דוגמאות נוספות של קולגות, בעלי חוזה כשלי, שסרבו יותר מפעם אחת ולאורך השנים לחתום על הנספח לחוזה, מאותם שיקולים כמוני (נספחים 20-24 בסימוכין 2), ובכל זאת הנציבות מצאה דרך לאשר להם גימלא ע"פ הנוסחה המבוקשת על ידי ולפי דרגה 46+, גם כשהסרבו לחתום על הנספח נמשך כ-25 שנה! (עמי טלמור ר' נספח לנספח 4 בסימוכין 2) ואפילו כאשר עבודתם של העובדים הופסקה על רקע פלילי (!) (לרבות אחיו של סגן נציב שרות המדינה) ולא כאן המקום להאריך.

לסיום:

אין בסימוכין 1 מענה אמיתי לטיעוני ולכן אני חוזר ומבקש את סיועכם לתיקון רטרואקטיבי של הנוסחה והדרגה לפיה משולמת גימלתי כמפורט בסימוכין 2, ובמקביל להביא לפתיחת חקירה יסודית אם נעברו עבירות משמעת, (גם כמפורט בפיסקא 3.2.4 בסימוכין 2) והעמדת האחראים לכך לדין, ככל שהיו כאלה.

בברכה
ש. הכסטר
053-5318186

ירושלים, ל' אב תשע"ד
26.8.2014

אל: מר מאיר אהרונוב, סגן נציב שרות המדינה

הנדון: שיטת חישוב הגימלה

סימוכין: מכתבו של מר ציון לוי הנושא תאריך 21.7.2014

אני נדהם מהמכתב שבסימוכין שבו טוען מר ציון לוי כי ביום 13.2.2013 "הוסבר" לי כי פרשתי ב"מיצוי זכויות מלא". ללא כל בוושה הוא חוזר ומתעלם לגמרי, כפי שגם אתה מתעלם בשיטתיות, מכל הראיות שהצגתי בפניך במכתבי הקודמים, לפיהן דרגת הפרישה שלי כחשב בכיר לחישוב הפנסיה עבור תקופת עבודתי בכתב מינוי צריכה להיות מבוססת על דרגה +46 (מח"ר) בשיא הותק.

להזכירך: במכתב ה"הסבר" הנ"ל עליו מסתמך מר לוי, הוא העדיף להתעלם בזמנו מכל הטענות החד משמעיות שעל בסיסן פניתי אליך לראשונה ב-8.1.13. גם הפעם, במכתב שבסימוכין הנוכחי, מתעלם מר לוי שוב ואיננו מתייחס כלל לכל הטיעונים ולאוסף השאלות והתהיות שעלו בעקבות מכתב ה"הסבר" חסר הבסיס הנ"ל, כמפורט במכתבי אליך מ-20.3.13, ובאין ספור אי-מיילים שהעברתי אליך מאז.

כך בין היתר, וכהמחשה בלבד, מכתבו ברור שאין בעיניו כל משמעות לכך שלאורך כל השנים הארוכות, הניכוי ממשכורתי למימון הפנסיה עבור תקופת כתב המינוי, בוצע כחוק ע"י המל"מ ע"פ הנחיות נש"מ והאוצר לפי משכורת קובעת בדרגה +46 (בשיא הותק) ולא לפי דרגה +44. עובדה זו לבדה מספיקה כדי להוכיח שאף אחד במערכת לא העלה אפילו בדעתו את הפרשנות חסרת הבסיס, המשתקפת מהנחיותיך במכתבך למחלקת הגימלאות, לפיה הגימלא בגין תקופת כתב המינוי תהיה לפי דרגה +44 בלבד, בניגוד להבנות ודברים מפורשים הכתובים בחוזה. מדוע אתה מתעלם ולא מתייחס לכך?

אינני מבין מדוע גם אתה וגם מר לוי מתעלמים ולא מתייחסים כלל לעובדה שאתה אישית אישרת בחתימתך לחשבים בכירים אחרים, במעמד זהה וחווה זהה לשלי, פנסיה עבור תקופת כתב המינוי, המחושבת לפי דרגה +46 בשיא הותק (העתק ממכתב אישור כזה, מצ"ב פעם נוספת).

גם לענין חישוב הפנסיה לתקופת עבודתי ע"פ החווה אתם מתעלמים ולא מתייחסים כלל לטיעוני המפורטים וכבר יותר משנה וחצי (!) פשוט דוחים אותי בקש ("אנו מבצעים חשיבה ובדיקה ולאחר סיום בדיקתנו נשוב ונודיעך..."). נשגב מבינתי איך לפתע, אחרי כל השנים בהם עבדתי ע"פ כללים מוסכמים על הצדדים, המצאת בדיעבד, בהנחיותיך למחלקת הגימלאות, שיטת חישוב פנסיה שאינה עולה בקנה אחד עם החווה שלי, כמפורט במכתביי אליך, ושכאמור, גם סותרת את הנחיות הביצוע למל"מ של האוצר והנציבות עצמה, אחרי שלאורך כל השנים גביתם ממני, על בסיס הנחיות אלו של הנציבות, את חלקי במימון פנסיה, הגבוהה בהרבה מהפנסיה שאישרת לי בפועל.

נראה שלא מיותר להזכירך שבתפקידך כסגן נציב שרות המדינה, הממונה על הסגל הבכיר, אתה ממלא את אותה הפונקציה שמילא בנציבות מי שחתום על החוזה אתי. ההגינות הבסיסית מחייבת שלפחות מי שממלא את התפקיד שמילא החתום על החוזה יפעל ליישומו ההוגן. שינוי כללים וביצוע "חשיבה ובדיקה" בדיעבד, ועוד במשך תקופה כה ארוכה, תוך ניצול כוחה של המדינה מולי כאדם בודד, אינם יישום הוגן של החוזה.

אני עדיין רוצה להאמין שמדובר בשגיאה אך ההתחמקות השיטתית מהתייחסות לטיעוני, התירוץ של ביצוע "חשיבה ובדיקה" מיותרת - בדיעבד - הנגררת שנים, חוסר הנכונות לשבת אתי למרות כל פניותי, וגילגול האחריות ממך לגבי טובה בניטה, למר ציון לוי ועכשיו, באמצעותו, למשרד האוצר ("אנו ממתנינים להחלטת האוצר...") אינה מוסיפה כבוד לך ובודאי שלא לנציבות שרות המדינה.

אני חוזר ומבקש שכל אחת מטענותיי ייבדקו לגופם ומיד: אם אין בהם ממש –אנא הבהר מדוע. אם טיעוני נכונים, אנא דאג לתקן את המעוות ואת הנחיותיך למחלקת הגימלאות כך שמרכיבי הגימלה יחושבו וישולמו כמוסכם, וכמוסבר ומפורט במכתבי הקודמים, דהיינו:

הגימלה לתקופת החוזה: משכורת אחרונה כפול 2% כפול מספר שנות עבודה בחוזה, ויתרת הגימלה המגיעה בגין שנות עבודה בכתב מינוי, לפי דרגה 46+ בשיא הותק, כפול 2% לשנה.

בברכה

ש. הכסטר
טלפון: 053-5318186

העתיקים:

עו"ד משה דיין, נציב שרות המדינה
מר ציון לוי, מנהל אגף בכיר לפרישה וגימלאות.

שמעון הכסטר
רח' גרץ 7
ירושלים 93111
ת.ז. 00038858-7

ירושלים, ב' שבט תשע"ז
29.1.2017

אל: מר צ. לוי, מנהל אגף בכיר לפרישה וגיומלאות, נציבות שירות המדינה.

הנדון: שיטת חישוב הגימלה
סימוכין: מכתבד אלי מ-18.1.2017

אחרי המתנה של כמעט 3 חודשים מאז שהתחייבת (ב-1.11.16) לתת תשובות לשאלותי "בתוך חודש ימים", קבלתי את מכתבד שבסימוכין, בו אתה מפנה אותי שוב ושוב לתשובות שניתנו לי כביכול לפני כשנתיים, במכתב מ-12.3.2015 (ר' סעיפים 1, 2, 2.4, 2.7 בסימוכין).

מאחר ולא היה ידוע לי דבר על מכתב מ-12.3.2015, ומאחר וע"פ סגנונו ותוכנו של הסימוכין ברור שהוא נכתב בלשכה המשפטית (אליהם הפנית את הנושא, כפי שכתבת לי ב-4.12.16), פניתי טלפונית לעו"ד עליזה אבן מהלשכה המשפטית שאישרה בפני שהסימוכין, שאתה חתום עליו, נכתב על ידיה, בתאום אתך. לבקשתי היא שלחה אלי –ועכשיו גם קבלתי- עותק מהמכתב הנושא תאריך 12.3.15.

העובדה שכלל לא ידעתי על קיומו של המכתב הנושא תאריך של 12.3.15 -בהנחה שאכן היה בכלל קיים בזמנו- משתקפת בברור מהפתיחה למכתביי אל נציב שירות המדינה מ-30.12.2015 ומ-7.4.2016 וכן מאי-מייל ששלחתי אליך ב-4.12.2016 (נספחים 1,2,3).

אוסף עוד שמכתב זה לא הוזכר מעולם באף אחד ממכתביך אלי לאורך השנתיים שחלפו מ-12.3.15, לא באי-מיילים ולא בשיחותיי אתך. יתירה מזאת: מכתב זה גם לא נכלל באוסף המכתבים ששלחת אלי במצורף למכתבד הנושא תאריך 17.7.2016, כאסמכתא כביכול לכך שקבלתי כבר תשובות לשאלותיי (ר' בענין זה את מכתבי אליך מ-16.8.2016, נספח 4).

אני מעלה על הכתב עובדות אלו, בטרם אתיחס לאמור בסימוכין, משום שאין זו הפעם הראשונה שמכתבים חשובים מהנציבות שנטען שנשלחו אלי בדואר לא הגיעו אלי כלל או שהגיעו זמן רב מאד אחרי התאריך הרשום בראש המכתב. בידי למשל מכתב שנחתם על ידך יותר מ-3 חודשים אחרי התאריך שבראש המכתב, ולקח עוד כחודש שלם (ע"פ חותמת הדואר) עד שהוא נשלח אלי (ולא אפרט כאן).

בברכה

ש. הכסטר

העתקים (רק למכותבים הספורים ב-2 המכתבים הנ"ל):

1. עו"ד משה דיין, נציב שירות המדינה
2. עו"ד רון דול, היועץ המשפטי, נציבות שירות המדינה
3. מר אהרונוב, סגן בכיר לנציב שירות המדינה
4. מר אילן רם, מנהל מינהל הסגל הבכיר, נשי"מ
5. עו"ד עליזה אבן, עוזרת ראשית ליועץ המשפטי, נשי"מ
6. עו"ד עידית ביטמן – ממונה (ייעוץ משפטי) נשי"מ
7. גב' ענבר בן מנדה ממונה (ייעוץ משפטי) בפועל, נשי"מ
8. גב' טובה בניטה – מנהלת תחום (מינהל הסגל הנכיר) נשי"מ
9. גב' רותי אשכנזי, סמנכ"לית בכירה למינהל ומשאבי אנוש, משרד האוצר
10. גב' רבקה כלב, מנהלת אגף אי' משאבי אנוש, משרד האוצר

שמעון הכסטר
רח' גרץ 7
ירושלים 93111
ת.ז. 00038858-7

בס"ד

ירושלים, י"ח טבת תשע"ו
30 בדצמבר 2015

אל: עו"ד מ. דייך, נציב שירות המדינה

הנדון: שיטת חישוב הגימלה

1. סימוכין: 1. מכתבה של עו"ד עליזה אבן אלי מיום 15.2.15
2. מכתבי אליך מיום 26.8.14
3. מכתביי אל מר אהרונב מ-8.1.13, 20.3.13, 26.8.14 (העתקי כל הנ"ל מצ"ב לנוחיותך).
4. פניותי הרבות מאד, באימייל/טלפונים למר אהרונב, לגבי טובה בניטה, ללשכת מר ציון לוי וללשכתך.

בעקבות מכתבי אליך שבסימוכין 2 ולאחר פניות חוזרות ונישנות, קבלתי לאחר חצי שנה (!) את מכתב סימוכין 1, לפיו פנייתי "נמצאת בבדיקה מול הגורמים הרלוונטיים. עם תום הברור נודיעך".

תשובה זו זהה לאמור במכתב של מר ציון לוי, מנהל אגף הפרישה והגימלאות, מיום 13.2.13 שבו נכתב כי "אנו מבצעים חשיבה ובדיקה ולאחר סיום בדיקתנו נשוב ונשיבך" ולמכתב נוסף מיום 21.7.14 בו הוא חזר על הבטחה זו ("...אנו מבצעים חשיבה מחודשת...שבסיומה נשוב ונשיבך").

בינתיים חלפו עשרה חודשים נוספים ואני עדיין ממתיין ל"תום הברור". מפעם לפעם ניסיתי להשיג טלפונית את עו"ד עליזה אבן אך ללא הצלחה.

להזכירך: עבדתי בשירות המדינה יותר מ-42 שנים, מתוכם כ-22 שנה במסגרת "חוזה בכירים". בהתאם לחוזה ולהבנות הנילוות, כמפורט במכתביי שבסימוכין, הייתי אמור לקבל בתום השירות גימלה, המבוססת על שני מרכיבים, כדלקמן:

א: גימלה לתקופת החוזה:

משכורת אחרונה, כפול 2%, כפול מספר שנות העבודה בחוזה,

+ ב: יתרת גימלה, המגיעה לי בגין שנות העבודה בכתב מינוי:

משכורת לפי דרגה +46 בשיא הותק כפול 2% לשנה.

בהתאם לכך נוכח ממשכורתי במשך שנים ארוכות סכומים ניכרים כחלקי במימון הפנסיה שחושבו ע"פ החוק על בסיס סכומי הפנסיה שאמורים היו להשתלם לי לפי הנוסחה הנ"ל.

בפועל, כשהגיע המועד, הינחה מר מ. אהרונב, סגן הנציב הממונה על הסגל הבכיר, את מחלקת הגימלאות, לחשב את הגימלה שלי לפי נוסחה לא נכונה, שונה מהמוסכם וללא כל קשר לסכומים שניגבו ממני כאמור. כתוצאה מכך הגימלה של עובדים שהועסקו באותה תקופה כמוני, בתפקיד מקביל לשלי (חשב בכיר) לרבות אלה שהועסקו בחוזה זהה לחלוטין ושנחתם במקביל ובאותו מועד כמו החוזה שלי, מקבלים ע"פ הנחייתו של מר אהרונב עצמו, גימלה חודשית הגבוהה באלפיה (!) ש"ח מהגימלה המשולמת לי.

עד היום ולמרות כל ההבטחות, אין התייחסות פרטנית לטענותיי המפורטות במכתביי שבסימוכין
3.

לאור כל הנ"ל וגרירת הרגליים המתמשכת אני חוזר ופונה אליך כנציב השרות, המיצג בחוזה את
המדינה כמעסיקתי, לפעול בצורה נחרצת יותר להפסקת העוול המתמשך הנגרם לי. אני חוזר
ומבקש את התערבותך המהירה לתיקון - רטרואקטיבי - של ההנחיה המפלה למחלקת הגימלאות,
ששללה ממני ללא בסיס זכויות פנסיה שצברתי בעבודה רבת שנים, כדי שאוכל לקבל את הגימלה
המגיעה לי ע"פ הנוסחה לעיל.

בברכה

ש. הכסטר

טל: 053-5318186

שמעון הכסטר
רח' גרץ 7
ירושלים 93111
ת.ז. 00038858-7

בס"ד

ירושלים, כח אדר ב' תשע"ו
7 באפריל 2015

אל: עו"ד מ. דיין, נציב שרות המדינה

הנדון: שיטת חישוב הגימלה

סימוכין: מכתביי אליך מיום 30.12.15 ו-26.8.14
מכתביי אל מר אהרונב מ-8.1.13, 20.3.13, 26.8.14
פניותיי הרבות מאד, באימייל/טלפונים למר אהרונב,
לגבי טובה בניטה, ללשכת מר ציון לוי וללשכתך.

פניתי אליך מספר פעמים בנדון אך לא נענית (מלבד תגובה, לפני כשנה, באמצעות עו"ד ע. אבן, שפניתי "נמצאת בבדיקה מול הגורמים הרלוונטיים. עם תום הברור נודיעך").

במכתבי השונים העליתי טיעונים רבים המוכיחים שהנחיות סגנך מר אהרונב למינהל הגמלאות לחישוב הפנסיה שלי, הן בגין תקופת כתב המינוי והן בגין תקופת החוזה, היו שגויות ואינן נכונות.

להמחשת השרירותיות והאפליה שבהנחיות לגבי מרכיב הגימלא בגין תקופת כתב המינוי, ולעוול הנגרם לי מדי חודש, הבאתי כדוגמא את הגימלא המשולמת למר ראובן פרנקנבורג, שהועסק בדיוק כמוני כחשב בכיר מעל 35 שנה בשרות המדינה, ובדיוק כמוני הועסק החל מיום 1.4.1990 בחוזה בכירים הזהה לחלוטין לשלי (ויש לי עוד דוגמאות לכך), כלהלן:

ע"פ הנחיות מר אהרונב, הגימלא המשולמת לי לתקופת כתב המינוי מבוססת על דרגה +44 (מח"ר) לעומת גימלא לפי דרגה +46 (מח"ר) בשיא הותק, המשולמת למר פרנקנבורג (כמו לחשבים בכירים אחרים), וזאת ע"פ הנחיותיו של מר אהרונב עצמו.

כתוצאה מההנחיות השונות של מר אהרונב, הגימלא של מר פרנקנבורג עבור תקופת כתב המינוי בלבד, גבוהה בכ-1,400 ש"ח (!) כל חודש (!) יותר מהגימלא המשולמת לי (ע"פ 1/2016) למרכיב זה וזאת על אף שתקופת עבודתי בכתב מינוי היתה כמעט 4 שנים ארוכה מזו של מר פרנקנבורג. (אני: 20 שנה ו-4 חודשים, לעומת פרנקנבורג: 16 שנים ו-7.5 חודשים).

עתה מתברר, שההנחיה המקורית של מר אהרונב שונתה לגבי מרכיב הפנסיה עבור תקופת החוזה, (בעקבות תביעה של מר פרנקנבורג לבית הדין לעבודה) והגימלא המתקנת המשולמת לו, רטרואקטיבית מיום צאתו לגימלאות (ב-2/2014), מחושבת ע"פ החוזה, הזהה לשלי כאמור, בדיוק כפי שאני דורש בכל פניותיי, דהיינו: 2% מהמשכורת האחרונה X תקופת העבודה בחוזה.

לאור הנ"ל ולנוכח כל הטענות שהעליתי במכתבים ובאי-מיילים השונים, אני חוזר ומבקש כי תפסיק להתעלם מפניותי, ושתדאג להוצאת הנחיה למינהל הגימלאות המתקנת את ההנחיות השרירותיות של מר אהרונב כך שהגימלא שלי תחושב רטרואקטיבית בהתאם למגיע לי, דהיינו:

א: גימלה לתקופת החוזה:

משכורת אחרונה, כפול 2%, כפול מספר שנות העבודה בחוזה,

+ ב: יתרת גימלה, המגיעה לי בגין שנות העבודה בכתב מינוי:

משכורת לפי דרגה+46 בשיא הותק כפול 2% לשנה.

בברכה

ש. הכסטר
טל: 053-5318186

העתק: מר אהרונב, סגן בכיר לנציב שרות המדינה

From: שמעון הכסטר [mailto:hochsters@gmail.com]
Sent: Monday, December 05, 2016 10:54 AM
To: ציון לוי
Cc: קרן בורהני

Subject: Fwd: שמעון הכסטר - נוסחת חישוב שכר קובע לגימלאות -

למר ציון לוי
הופתעתי מהודעתך על העברת הענין שוב ללשכה המשפטית.

מצ"ב מכתב הלשכה המשפטית מיום 15.2.15 (לפני כשנתיים!!!), עם העתק אליך (!) שבו נאמר:
"1. הריני להודיעך כי מכתבך שבסמך (בו העליתי את טענותיי בנושא) הועבר לטיפול לשכתנו ופנייתך נמצאת בבדיקה...
2. עם תום הברור נודיעך".

עכשיו? פעם נוספת ללשכה המשפטית?
לא מוגזם?

אנא: הבא סוף סוף את הענין לגמר הוגן, (ע"פ החוזה, ההבנות הנלוות, התנהלות המערכת, הניכויים ממשכורותי והתקדימים), ללא דיחוי נוסף, כפי שהתרשמתי בדיון שהיה לנו ב1.11.16, שבכוונתך לעשות (בתוך חודש).

שמעון ה.
053-5318186

בתאריך 4 בדצמבר 2016 בשעה 9:16, מאת ציון לוי <ziyonle@csc.gov.il>:

הנושא שלך הועבר ללשכה המשפטית ברגע שיתנו אישור אם בכלל נאשר לך עוד תוספת בדרגה

בברכה,

ציון לוי

מנהל האגף הבכיר לפרישה וגימלאות

נציבות שירות המדינה

משרד: 02-6707185 | 02-6705186

פקס: 02-6706125

דוא"ל: ziyonle@csc.gov.il

From: שמעון הכסטר [mailto:hochsters@gmail.com]
Sent: Thursday, December 01, 2016 11:40 AM
To: ציון לוי

Cc: kalev@mof.gov.il; נציב; מאיר אהרונוב; galitben@mof.gov.il; משה דיין
Subject: Fwd: שמעון הכסטר - נוסחת חישוב שכר קובע לגימלאות -

לציון לוי שלום רב!
נפגשנו ב1.11.16 והבטחת תשובה בתוך חודש - החודש חלף.

בתחילת השבוע כתבת לי "תקבל תשובה בקרוב...סבלנות.... אני מקוה עד סוף השבוע" -היום **מסתיים השבוע.**

אנא סיים סוף סוף את הפרשה ואשר לי את הפנסיה לה אני זכאי ע"פ החוזה שלי וההבנות הנלוות וכפי שגם משתקף בין היתר,

מ**הפנסיה שאישרת לאחרים שהועסקו בחוזה זהה לשלי,
מ**הניכויים שבוצעו לאורך כל השנים ממשכורת,
מ**ההבטחות בכתב של המשנה לנציב השרות מר ברגר
מ**סעיף 17 לחוזה
מ**הכלל המשפטי שיש לתת עדיפות בפירוש חוזה לצד שלא ניסח את החוזה.

מכל הסיבות האלה ואלו שפרטתי בפניך ובמכתביי הרבים אני חוזר ומבקש את הנחייתך למינהל
הגימלאות לחשב את הגימלא רטרואקטיבית מסיום החוזה שלי
לפי הנוסחה הבאה:

{תקופת החוזה X משכורת קובעת בחוזה %X2 }

+ יתרת הגימלה מעבר לתקופת החוזה

{תקופת כתב המינוי X דרגה +46 מח"ר בשיא הותק %X2 }

(ההפרשים הרטרואקטיביים יחושבו לפי גובה משכורת החוזה ודרגה +46 מח"ר בשיא הותק שיהיו בתוקף ביום התשלום).

בברכה

ש. הכסטר
053-5318186

[illegible]

אל:

קריס
המען לי